

že černošedá skála klene se nad tlumem vlnitých postav, zahalených ve světle, slunce ozářené obláčky. Pak bylo jakoby se zpěv vzdaloval, stával se jí nerozumitelným, a když otevřela oči, aby zachytila obrysy okřídlených aborů, byla v kobce skoro úplná tma. Vzadu jen řídký bílý kouř prozrazoval přítomnost zvířat. Josefovo tělo jako beztvárná černá hmota choulilo se na vysedlém balvanu, pouze bílé pleny, v něž nemluvně zabaleno, byly trochu vidět a v nich matně hlavička světlým ohmýřím porostlá.

Venku asi mračna pokrývala oblohu a ostrý, chladný větřík váł planinou, dávaje tušiti příchod prvních hodin nového dne. Maria zachvěla se zimou a schočila se; strach jí pojál z temné prostory, v níž vše spalo. Teskně rozhlédla se kolem sebe, pak ke vehodu kobky a pátrala zda brzy nastane den. Ale bylo stále tma, a z hluchou venku na planinu; i objala znovu obrubu jesli, kladla hlavu k dítěti a snažila se usnouti.

"Nespí, Maria," zšeptalo to vedlo ní, jakoby z pudy skalni, "nedávej se konejšiti líživými písněmi nebes. Rozestřeli před tebe vábívé obrazy, abys zapoměla svého utrpení; ale věz, že nelze potlačiti paměť bolesti ani jí samé. Její proud nevysychá, vytryskují a bude trýskati ze všech skulin po všech život lidstva."

Hrozný a přece tak smutně šeptavý hlas neznámého mluvčího zařezával se Marii v duši; ve strachu zírala před sebe široce rozsvětlivými očima. Počínala pojednou lépe rozeznávati obrysy předmětů kolem sebe, ale světle, jež poněkud naplňovalo jeskyni, nepřehledně zvenčí probouzel ji smem. Nebylo šeré jako ranní úsvit, ani zlaté jako moce paprsky slunce, neb vlnitý zákmít hvězd; vystupovalo jako růžový dým, honstnoucí v ohnivou záplavu z trhlín v zemi, jež rozefíraly se více a více, až všecko dno jeskyně podobalo se velikému jíenu, rudou zář naplňenému.

Z červenavého kouře díval se na ustrašenou ženu velitelská tvář, velikých jako oheň pronikavých očí, hněvivých rysů ztemnělých dlouhými proudy černých kadeří; a ústa, v jejichž ostrých koutcích kmitá se zloba a výsměch, opakují: "Nespí, Maria, nedej se konejšiti kolébavkou vyhaných zpěvů."

Vyvolená matka vztáhla ruce proti divokému zjevu a pak položila je na božské dítě, chtějíce ho brániti. "Proč nazýváš je vyhanými?" zšeptala. "Zapěl je andělé, již křídly svými zalétají v neznámá oblaka budoucnosti a umějí prorokovati jejich zjevy."

"I moje peruté dovedou plouti řísemí neznáma a plameny svých zraků vyzpytují vše, co bylo a bude," výsměšně a spolu hrdě odpovídala divoká ústa — a Maria v rudém světle věděla, že s ramiem nenadáleho zjevu kývají se dvě ohromná temná křídla, podobná zpla peruti orla po skalních létajících, zpla křídla obrovského netopýra.

Úzkostněji rozestřela bílé lokty nad dítětem a vzkřikla tlume: "Ty's Satan, zrozenie tmy — odejdi ode mne, odejdi od mého syna —"

"Spí! Já si Satan a čábel, a jsem anděl jako oni, kteří přelhávali tebe svými většbami. Jsem anděl, svržený a vyhoštěný z nebes, ale mnohemjší než všechny zástupy Serafinů, cherubinů i samých archandělů. Celá půle světa je má, válém od věků se samým Hospodinem a nevíš ani ty ani kdo z lidského pokolení, který z nás na konce zvlítěl. Moje tma potírá svědlo od počátku, různu radosti přidávám ostré trny, než klasy úspěchu siji koukol sklámání. Ty's podobena mó vláde jako sestry a bratři tvoji; nepočítáš oštěi mého žela, když ranila ti srdce zást a pohlava, když tvoje mladé krásné tělo za to, že's dala vlastní bytost děcku svému, rozřvaly soty smestitelné bolesti? A také syn tvůj bude podoběn moui mé."

Plamenné oči vládece tmy a žalu vbedávaly se Marii v duši, až sklopila hlavu hluboce. "Andě-

lé pravili, že bude synáček můj králem všech králů," zšeptala posléze, "statisíce chrámů že povstane a ve všech budou se kofiti jemu. Vládece tak moený odolává i tobě a zlomí nástrahu tvou."

"Ani Hospodin neomezuje vlády mé — i nezmaří jí nikdo z lidí. V chrámy synu tvému zbudované sestoupím a otrávím v nich všecka srdce. Kofiti se tam budou mému bohatství, krásě a moei a zapomenou na toho, jež nazývali svým Pánem. Slabá a vrstosivá jest mysli lidská, opanují ji, jako větr skláni stěbla trav a stvoly květin."

Maria zavrtěla hlavou; uvykla dšou tváře anděla zkázy a bránila se dále: "Vím, že umíš se vluzovati v srdce člověka, duchu lastivý. Leč lidská podoba mého děcka jest naplněna proudy božství; božský plápol sálá již nyní ze zraků nemluvně; jako hrdinové, jako moudří proroci hledělo na mne, když zpívala jsem mu kolébavku."

"Ó, matko bláhvová," zasmál se pronikavě anděl z nebes vyhoštěný. "Zdaž nevíš, že nejkrutější stihám ty, kteří nejlíže jsou božství a Bohu? Kameny překážek a trní zklamání stelu jim na jejich cesty, v srdce jim vlečám ustavičnou bolest a když příliší blíží se světle, lámu je v rozkvětu duše a těla bez milosrdenství. Pyšná se, že božství plápolá z očí nemluvně? Pravím ti, že přijde den, kdy zoufati budeš nad zrozením jeho, kdy bolest, jež jsi přetrpěla, stonášob se ti vrátí a ty zdraena vzpomeneš hodin a dnů strávených u jesli."

"Lžo, Satane," odmítala vyvolená matka hrozbu andělovo. "S pychou a jásotem připamátovávati si je budu a se mnou mnozí. Věřím písním andělů?"

"Nepřavil jsem ti, že jsou lživé? Jen u mne, v bolesti, ve zkáze, v zániku a marnosti jest pravda," odhýval Marii vládece tmy. "Ty's známena obrazy vítězství a slávy, jež rozestřeli před tebe sluhové Hospodina. I já rozestru před tebe obraz, skutečný obraz budoucnosti —"

Pokynul rukou, zamával křídly. Ohniva záre naplňující skalni kobku proměňovala se opět v růžový dým; i ten zmizel a v chlévě byla úplná noc. Pak na jedné straně počalo se rozelsnívat, bylo znáti zakalenou do šeda oblohu, na níž za rudě a fialové uraky zapadalo slunce. Opodál se svými stavením, zahradami a chrámy objevilo se Marii známé město, z něhož valily se zástupy; v popředí čnělo esoi tmačivý — pahrbek to byl, jež slýchávala jmenovati Horou lebek. Sbíhali se lidé asi, aby viděli popravovači zločinnů provinilce, čnělyť na pahrbku čekany potupné smrti a na nich visela těla. Slunce proniklo ještě jednou fialovými mráčky a mocným sálavým paprskem zasáhlo postavu prostředního z ukřizovaných.

Maria zaúpěla, vzeplala se se země, ruce vztáhla k obrazu; z bílé tváře spatřených kdesi rysů zadívaly se na ní oči, měnivé ve své hloubce, připomínající jí známicené zraky hrdinů Makabejských aneb bohatně vyčítavé oči vyhaných proroků, jak dle Písem si je líčovala. Poslední paprsek proléval na postavu odsouzeného a Maria rys za rysem sledovala v žalupně tváři taby svého syna, božského dítěte.

Teskně dívaly na ní tajemné oči, jakoby jí vyčítaly: "Matko, proč jsi mne zrodila? Potýkala jsi se s bolestmi nevyřlovými o život můj, abych tak mlád byl ustrašen? Ne za krále povýšili mne lidé pro božský můj pávod, ale zašlapali a utratili neš dospěl jsem elle. Viz, jak trpím ranami a potupou — proč zrodila's mne, matko?" Tak mluvily k ní oči ze strašného obrazu; a ona nedovedla se jejich pohledu vyhnouti, až bolel jí více než všecko utrpení celého jejího života.

Pak zapadlo na obzore slunce, špinavě rudé uraky koulely se po obloze, až postavy ohravených jevily se jen jako v mlze, mozi zástupy zavládí divý zmatek, střechy domů v mšaté pošaly se hýbati a psatí a posvátná opona chrámu Hospodinova roztržena vo dvě. Temné dnošní dolehlo k Marii, pak obraz zmizel, tma ji obklopila a ona hrázou u-

chváena, padla tváří na studený kámen, nevědouc, co se s ní děje, jen bázní a zimou se třesouc.

Když otevřela zase oči, dosud na ní šerá křídla skláněi andělů tmy: "Viděla's pravdivý svého syna osud?" tázal se jí, žehaje mladou matku plápoem svých divokých zraků. "Věříš již, že nebuděš vzpomínati s plesáním doby zrození synova? Překazím dílo také andělům, sluhům Hospodina, nebudou, jak věštíli tobě, radovat se v den jeho příchodu matky a děti všechny! Ty, jimž děti zabynuli, svějeti se budou v bolestech stonášobných a jako tobě vrývati se jim budou v duši zámalé les, mrouel, vyčítavé zraky, zbledlé rty zmařených zrozieu. Zastrou si tvář, aby neviděly svědla, v zem zaryjí hlavu, by neranil jich zvuk plesajících hlasů. Millions opuštěných dětí plakati budou v den ten palčivě slzy a vznik svýj proklínati. Syn tvůj nebudě králem, nezvítězí nad zlobou, marně země na potupném dřevě. Dále panovati bude bolest a tma a marnost a zánik! Ne Hospodina, mne boj se, Maria! Nastlal jsem ti trní v cestu a neslychané utrpení přichystal synu tvému — neboť nejkrutější stihám ty, již nejlíže jsou božství!"

Jako hřímavá hymna znělo proroctví anděla zkázy, každá věta byla úderem do kovu, každé slovo ranou bíle svítícího. A Maria, leže na skalni půdě, dávala ranám na sebe dopadati, neodpovídala, nebránila se již. — Slyšela jeho ozvěnu, i když hlas umkl doecela; dlouho nezdvihla hlavu, jakoby v mračky polročouzena.

Když vzhledla, byl ve skalním chlévě jasný den; paprsky slunce se veň vkrádaly, druh její Josef mmil si oči, zvířata v pozadí vesele hleděla před sebe, odpodínkem občerstvena. V jeslech klidně spalo božské dítě. Pěstoun Josef přistoupil k němu, s potěšením zahleděl se do jemných rysů a zaplesal, když dítě otevřelo veliké a temné zraky, v tajemné své hloubce do modra a šeda se měnilé. I Maria, povstáví se země, skláněla se nad malíčkým synem, leč ona neradovala se — byla mlčenlivá a smutná.

Dále, po stáletích a tisíciletích válčil Anděl Zkázy a Temna s Hospodinem a s pluky archandělů, cherubinů, Serafinů, hledě znařiti dílo jejich a v lež obrátiti proroctví jimi propževovaná.

Když nadecházela památka zrozeu božského dítěte a anděle lili s nebes jásot a radování, tu odpúree jejich sil v nešťastná lidská srdce nejostřejší bolest a zoufání. Umělé chrámy skvěly se drahými kovy, mezi sloupovím rozptylovaly se oblaky kadidla a ke klenbě nesly se hymny ku poešt Marina syna; v útulných jizbách pod zelenými stromky jásaly drobné děti, vztahovaly ruce po třepotajících se světlech, nasměnými přstíky dotýkaly se nahromaděných jim darů i napodobených jesliček, v nichž ležel nově narozený Spasitel uprostřed pastýřů, ovseček a kofičích se králo; a matky plesaly nad plesem dětí, v narué je tiskly a vzpomínaly Matky matek, královny nebes.

Radovali se tisícové, ale tisícově přehali z blízká chrámů osvětlených, hymnami naplněných, přehali plačece na tmačiv rozestí, na tieh mosty, do osamělých kúzeb, do hřbitovních zahrad, kde čněla k žedým oblakům podoba Ukřizovaného syna Marina. K němu vzpínali ruce, k srdci je tiskli a zase je zdvihali a volali: "Maruě jsi zemřel, ó, umučený, smrti nepřemoh, zla jsi nevyhldil, děti nás vše, než umlne sně- ští."

Za ozářenými okny stáli vyhoštěnci, mladí i staří — byly jich statisíce a stáli všude! — ruce zatahali v píst a nevěřili, že Spasitel kdy přijel a přijde.

Dívoces plápolají Anděli Zkázy a Tmy velitelské oči, vítězně mává mražený svých křídla a plavé, že bylo, jest a bude, jak předpověděl Marii ve skalním chlévě.

Zácpa u dítěte
jest velmi známou chorobou. — Dítě mo má žiti na stranu aspoň dvakrát denně a nejele, tu mělo by mu býti dáno projímavého

Dejte otci, manželu nebo bratrovi teplý zimník

Jest málo darů, které dají více skutečného potěšení a služby muži v několika příštích měsících, než jeden z těchto krásných, teplých

výborných zimníků

svou útulnou ochranou proti chladu a sněhu zimy. Vždy, kdykoli upne jej proti štíplavé zimě, vzpomene si na milující duši, kteráž jej obmyslila tímto pék-ným dárkem.

Smart Belted Back zimníky

Nejnovější tvary v moderních střizích jsou v těchto kabátech bez aneb se shawl límci v chinchille, civíku, a jiných podobných druhích — ceny, aby to njak vaše peněženka ne-
\$10 do \$50

Znameníte obleky, dobré hodnoty

To jsou obleky pro každou slavnostní dobu celého roku. Jejich přesný střih a provedení uspokojí každého, i toho nejlepšího šviháka, nízké ceny uspokojí pak i toho, kdo je hod-
\$10 do \$40

Budete se radovati, když si vyberete dary pro muže z ohromných zásob tohoto obchodu

Je to potěšení, kupovati zde, kde na všech stranách uvidíte takový výběr oděvů, které by učinily pěkný dárek a víte, že jistě každý z nich bude vítaným dárkem na seznamu vašich přátel, které chcete obdarovati.

Jest jist, že každý ocení dárky, jichž seznam jest tuto:

Domáci kabáty.....	\$2.50 až \$12.50
Koupací obleky.....	\$5.00 až \$12.50
Nákrčníky.....	.50c až \$2.50
Rukavičky.....	\$1.15 až \$2.50
Hedvábné pajama.....	\$5.00 až \$10.00
Toiletní sety.....	\$5.00 až \$10.00
Manieure sety.....	\$1.50 až \$10.00
Sáčky na límce.....	.50c až \$5.00
Kombinační sety.....	\$1.00 až \$2.50
Vánoční kapsníky.....	.15c a výše
Hedvábné rukavice.....	\$1.00 až \$7.50
Domáci slippersy.....	\$1.50 až \$3.00
Pěkné vesty.....	\$1.00 až \$5.00
Hole na procházku.....	\$1.50 a výše
Slunečníky.....	\$1.00 až \$5.00
Kožené novinky.....	.50c a výše

Čestí prodávací naší jsou Vám k službám a ochotně Vám poslouží, zeptáte-li se na ně. Jsou to tyto pánové:

ANTON BEDNA	JOSEF PAPEŽ	FRANK BUREŠ	PETER ŠÍP
	krejčí		L. B. HORKÝ
			prodávací.

Není to obchod s vysokými cenami — jest to obchod s cenami populárními. Department se šaty jest v basementu, kde Vám poslouží krajan HORKÝ.

KING-PECK CO.

"HOME OF QUALITY CLOTHES"

ŠESTNÁCTÁ A HOWARD UL., OMAHA, NEBR.

Spravedlivý obchod.

Jděte na jih a unikněte studenému počasí!

Nizké okružní lístky na mnoho míst.

JACKSONVILLE, FLA....	\$50.50
TAMPA, FLA.....	\$62.10
MIAMI, FLA.....	\$72.60
ST. PETERSBURG, FLA.....	\$62.10
NEW ORLEANS, LA.....	\$41.00
HAVANA.....	\$87.00

Cesty na Panamu, Západní Indii a středozemní moře. Loďní lístky do všech bodů světa. 16-4

THE NORTHWESTERN LINE.

1401-03 Farnam St., Omaha, Nebraska.

Všechny druhy léčivých bylin, jakož i vzornou přípravu receptů zdejších i evropských u

EMIL CERMAK

1266 So. 13th St. OMAHA, NEB.